

La flama del Canigó traspasa fronteres

Posted on 23 de Juny de 2019 Tagged [Catalunya Nord](#)

Arribada de la flama del Canigó a Sant Pau de Segúries (Ripollès) / R. G. A.

Sant Joan simbolitza la pervivència de la llengua comuna

La flama del Canigó ha arribat aquest diumenge arreu dels Països Catalans procedent del cim més emblemàtic de la Catalunya Nord, per encendre les fogueres de tot el territori. Cap altra diada, com la de Sant Joan, remarca tan bé la pervivència d'una cultura i, sobretot, d'una llengua, comuna de Salses a Guardamar i de Fraga a l'Alguer.

El Ripollès és una clara mostra de l'agermanament entre catalans d'una banda i l'altra del Pirineu. En aquesta comarca cada any reben la flama del Canigó de la mà dels catalans de Prats de Molló,

que recullen el foc encès al cim del Canigó, preservat al Castellet de Perpinyà i arribat pel coll d'Ares, que separa el Ripollès del Vallespir.

A Sant Pau de Segúries, la flama arriba amb puntualitat britànica, a les sis de la tarda, escortada per una corrua de cotxes i motos guarnits amb les quatre barres. Un regidor dona la benvinguda als portadors de la flama, de la Catalunya Nord, que recorden als assistents, amb el català del Vallespir, que no hi ha fronteres capaces de separar un poble que, al nord i al sud del Pirineu, comparteix la mateixa llengua i els mateixos anhels de llibertat, inclosos els de la llibertat dels presos polítics i exiliats que no poden celebrar la Revetlla de Sant Joan amb la seva gent.

Geoffroy Lourdou Ribot, un dels portadors de la flama i vicepresident d'Amics de la Bressola, explica al Diari de la llengua que diades com aquesta serveixen per recordar que els catalans del sud i del nord som "un sol poble" i que el que passi al nord també és cosa del sud i viceversa. Lourdou aprofita per reclamar al sud suport a les famílies del Vallespir que no poden escolaritzar els fills en català perquè no hi ha cap escola de la Bressola a la comarca i assenyala que "el 60% dels nord-catalans voldria escolaritzar els fills en català", però no hi ha prou places.

Els territoris de parla catalana viuen temps convulsos políticament, però també uns anys d'una estranya conjunció de governs sensibles a la llengua a diferents parts del territori com el País Valencià i les Illes Balears i de repunt de la sensibilització lingüística en d'altres com la Catalunya Nord i l'Alguer, una flama que convé mantenir encesa.